

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ У БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ

Панич С.П.

Кандидат економічних наук, доцент

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

Основні засоби надходять на підприємство на основі таких документів: угода купівлі-продажу, накладна, акт прийому-передачі основних засобів по типовій формі № ОЗ-1 (бюджет).

Якщо бюджетна установа одержала актив безоплатно, потрібно прослідкувати, щоб разом з ним передали папери, по яким можна визначити їх вартість. При відсутності документів підприємство самостійно оцінює основні засоби.

З 1 січня 2015 року у первісну вартість придбаних основних засобів включають:

- грошові кошти, які сплачені постачальнику за об'єкт чи підряднику за виконані будівельні роботи. Непрямі податки не включають у вартість;
- реєстраційні збори, державне мито та інші подібні платежі, які пов'язані з придбанням права на основні засоби;
- ввізне мито;
- непрямі податки, які сплачені бюджетними установами у зв'язку з придбанням основних засобів і які йому не повернуть;
- витрати на страхування ризиків доставки основних засобів;
- витрати на транспортування, установку, монтаж і наладку активу, інші витрати, які безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до придатного для використання стану [2, с. 5].

До 1 січня 2015 року всі витрати, пов'язані з придбанням основних засобів, відносили на фактичні витрати установи. НП(С)БОДС 121 вказує, що всі пов'язані з придбанням основних засобів витрати потрібно відносити у первісну вартість.

Первісна вартість основних засобів включає в себе не лише його ціну, але і витрати, які пов'язані з доведенням активу до стану, в якому він почне приносити економічні вигоди установі. Якщо вартість основних засобів оплачують за рахунок капітальних витрат (наприклад, по КЕКВ 3110 «Придбання обладнання і предметів довгострокового використання»), то попутні витрати у більшості випадків будуть поточними витратами установи, наприклад, КЕКВ 2240 «Оплата послуг (крім комунальних). Первісна вартість придбаного об'єкта основних засобів може формуватися одночасно за рахунок капітальних та поточних витрат бюджетних установ [1, с. 27].

Основні засоби виготовлені власними силами, у їх первісну вартість буде включатися собівартість виробництва. Вона складається із витрат на виготовлення (створення) основних засобів.

Безповоротно одержані основні засоби, їх вартість складається в залежності від того хто презентував актив бюджетній установі. Бюджетна установа одержала основні засоби від інших бюджетних установ. Такий актив беруть на баланс по первісній вартості і одночасно відображають суму нарахованого на нього зносу.

Якщо в процесі передачі установа витратилася, наприклад, на транспортування об'єкта чи понесла інші витрати, на цю суму збільшують первісну вартість.

Тут умисною буде вимога про те, що основні засоби передають з оригіналами первинних документів, облікових реєстрів, з яких буде видна вартість переданого активу.

Бувають випадки, коли достовірної інформації про вартість основних засобів просто не буде. У такому разі його первісну вартість приймають на рівні справедливої на дату фактичного одержання активу. Оцінювати одержаний актив бюджетна установа може самостійно, проводити для цього незалежну оцінку не обов'язково.

Якщо бюджетній установі основні засоби передали інші юридичні чи фізичні особи (не бюджетна установа), то презентований об'єкт основних засобів беруть на баланс по справедливій вартості на дату його фактичної передачі. До цієї вартості також додають супутні витрати, які пов'язані з передачею основних засобів та перераховані у п. 5 р.ІІ НП(С)БОДС 121.

У бюджетну установа основні засоби надійшли в результаті обміну на інший актив, то в такому випадку п. 10 р. ІІ НП(С)БОДС 121 вказує первісну вартість одержаних основних

засобів вважати остаточною вартістю переданого взамін активу. Якщо остаточною вартістю переданого основного засобу дорівнює нулю, то одержаний актив оцінюють по справедливій вартості на дату одержання [3. с. 2].

Порядок формування бюджетними установами первісної вартості основних засобів кардинально помінявся. Паралельно Міністерство фінансів відкоректувало і порядок його відображення у бухгалтерському обліку. Всі витрати на придбання (створення) основних засобів, їх реконструкцію, модернізацію накопичують на субрахунках балансового рахунку 14 «Незавершені капітальні інвестиції в необоротні активи»:

- 141 «Капітальні інвестиції в основні засоби»;
- 142 «Капітальні інвестиції і інші необоротні матеріальні активи».

При введенні в експлуатацію накопичені на рахунку 14 капітальні інвестиції переводять в основні засоби і показують на відповідних субрахунках.

Всі витрати, які пов'язані з придбанням основних засобів, збільшують його первісну вартість. До 1 січня 2015 року витрати пов'язані з придбанням основних засобів списували на фактичні витрати бюджетної установи.

Література:

1. Васильковський В. Бюджетний бухгалтерський облік купівлі основних засобів [Текст] / В. Васильковський // Все про бухгалтерський облік. - 2015. - № 27. – С. 26 - 29.
2. Методичні рекомендації по бухгалтерському обліку основних засобів суб'єктів державного сектору, затверджені наказом Міністерства фінансів від 23.01.15 р. № 11: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http\\buhgalter911.com.ua](http://buhgalter911.com.ua). – Назва з екрана.
3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 "Основні засоби" [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 25.11.2014 № 1163 (в редакції від 12.10.2010 р. № 1202). - Режим доступу: [http\\buhgalter911.com.ua](http://buhgalter911.com.ua). – Назва з екрана.

ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ЄДИНОГО ПОДАТКУ В УМОВАХ ПОДАТКОВИХ ЗМІН

Побережець О.В.

Кандидат економічних наук, доцент

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

Макаревич Г.В.

Студент

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

На сучасному етапі вибір підприємством системи оподаткування – загальної або спрощеної - залежить від наявності окремих критеріїв, склад та зміст яких час від часу змінюється.

Єдиний податок - це податок, який сплачується фізичними особами - підприємцями та юридичними особами, які перебувають на спрощеній системі оподаткування і передбачає спрощений облік доходів і витрат, а також заміняє собою сплату та розрахунок переліку обов'язкових податків і зборів.

Суттєві зміни податкового законодавства, що набули чинності з 1 січня 2015 року, роблять актуальним питання нарахування та сплати фізичними та юридичними особами єдиного податку. Законом України від 28.12.2014 р. № 71-VIII "Про внесення змін у Податковий кодекс України та деякі законодавчі акти України щодо податкової реформи" внесено суттєві зміни до глави 1. р. XIV ПКУ, що регулює застосування спрощеної системи оподаткування [2].

Відповідно до податкових змін кількість груп єдиного податку скоротили з 6 до 4, з них підприємці можуть застосовувати тільки три (1-3). При цьому єдинники п'ятої групи, автоматично з 1 січня 2015 року були переведені до третьої групи платників. Крім структурних змін доповнились деякі критерії визначення зазначених груп платників єдиного податку. До першої групи, як і раніше належать фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на